

Ana Sladetić

Anja Novak

Martina Harapin

Mateja Harapin

IZLOŽBA

#umJetnica

8. 3. – 5. 4. 2021.

Gradska galerija Zabok,
Zivtov trg 10/I, ZABOK

Irena Podvorac

Maja Vukina Bogović

Izložba povodom Dana žena četvrti puta organizira se u Velikoj galeriji Grada Zaboka. Svake godine umjetnice priređuju zanimljivu izložbu realiziranu u različitim medijima s istim nazivnikom. Koketiraju između umjetnosti i primijenjene umjetnosti. Osjećaju slobodu da promjene medij u kojem su navikle stvarati, stvaraju iskorak u istraživačkom pothvatu i načinu prezentacije. Snalaze se jer ih trenutno stanje na neki način potiče i tjera da se prilagode, pobune i ostvare.

U cjelokupnom djelovanju one nisu samo umjetnice već se pojavljuju svakodnevno u nekoliko uloga prema potrebi sebe same, okoline, društva, obitelji,... one su svestrane. Istovremeno rade nekoliko poslova, no ne rade dramu oko toga. Uklapaju svoj talent, snove, uloge, pozicije, majčinstvo, energiju i kreativnost u jedan dnevni mix. Zahvalne što mogu, znaju i pronalaze načine. Moglo bi se zaključiti da su izvrsno izbalansirane.

Ovom izložbom nude uvid u svoj svijet, u njihovo JA kroz umjetnost. Svojom stilskom osobnošću i izraženom individualnošću preklapaju svoj izričaj i poruku jedna s drugom. Prirodno tvoreći niz koji ih vezuje i povezuje. Simboličan datum za žensku umjetnost za svekoliku publiku. Bez pretenzija o superiornosti i pozicioniranja prema spolu već samo potreba za suradnjom i prezentacijom intimnih razmišljanja i stapanja u nizanju prikaza. Naglasak se stavlja na žensku suradnju. Suradnju između Ane, Anje, Irene, Maje, Martine i Mateje.

Maja Vukina Bogović

Ana Sladetić

Putem crteža na izložbi propituje simboliku u prikazivanju svetih slika, ljubavi i nesvjesnog. Sva tri pojma vrlo su opsežna i različito prikazivana. Cilj je bio proširiti motive kao nosioce današnjeg osobnog i kolektivnog narativa.

Ana Sladetić diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, na kojoj je 2016. obranila doktorski rad pod mentorstvom red. prof. Ante Rašića i izv. prof. dr. sc. Leonide Kovač. Imala je 17 samostalnih izložbi u Zagrebu (MSU, Kabinet grafike HAZU, Galerija Karas, Galerija Matica hrvatska, Galerija Vladimir Buzančić, Galerija SC), Rijeka (MMSU), Samobor (Galerija Prica), Koprivnica (Galerija S), Ilok (Muzej grada Iloka), Pariz (Cité Internationale des Arts), Berlin (Institut für alles mögliche), Wiesbaden (Bellevue-Saal), te na St. Mary's College of Maryland (The Artist House). Sudjelovala je na više od 150 grupnih izložbi u Europi i inozemstvu, između ostalih (2020.) Recontre / Begegnung / Susret, Haus Burgund, Mainz, DE, (2019.) Artist/Don Quixote, Neuer Kunstverein Aschaffenburg im KunstLANDing, Aschaffenburg, DE, (2018.) Portrait 2018, CICA Museum, Gimpo-si, Gyeonggi-do, KR, (2017.) 24th International Seoul Art Festival, Chosun Ilbo Gallery, Seoul, KR, (2016.) Derwent Art Prize, Mall Galleries, London, UK, (2016.) PRIX DACOS, Académie Royale des Beaux-Arts de Liège, Liège, BE, (2014.) New Prints, Christie's, New York, US.

Osvojila je priznanja i nagrade za svoj rad, od značajnijih je (2020.) nagrada Galerije Kranjčar na 35. salonu mladih, HDLU, Zagreb, nagradu (2017.) WCCA Award for Best Artwork of

Martina Harapin – Maar's

Cilj joj je u doba hiperprodukcije nevalitetne odjeće u kojoj svi izgledamo jednako raditi pojedinačne odjevne predmete šivane po mjeri koji će odražavati karakter osobe koja ih nosi. Nedavno je krenula u suradnju s akademskom slikaricom-grafičarkom Majom Vukina Bogović u realizaciju unikatnih kreacija u kojima su elementi ručno oslikane svile od strane umjetnice. Sinergija umjetnosti i dizajna kao nosivog predmeta buduća je smjernica ove osebujne dizajnerice.

Završila je dizajn odjeće u Školi za tekstil, kožu i dizajn 2007. godine pod mentorstvom završnog rada prof. Loare Blažević. Od završetka škole usavršava znanje krojenja i šivanja u nekoliko zagrebačkih salona u sklopu kojih sudjeluje

Prostor iz sna

World Art Youth Festival, Seoul, KR, (2016.) Ex Aequo 25. slavonskog bijenala, Muzej likovnih umjetnosti, Osijek, (2012.) posebno priznanje na 6. hrvatskom trijenalu grafike, HAZU, Zagreb, te (2010.) prvu nagradu na 30. salonu mladih, HDLU, Zagreb.

Usavršavala se i kao gostujuća umjetnica boravila je na rezidencijalnim programima (2012.-2016.) u Njemačkoj (Berlin, Stuttgart, Wiesbaden), Francuskoj (Pariz), Finskoj (Joensuu i Kuopio), Belgiji (Kasterlee) te u SAD-u (St. Mary u Marylandu, Mt. San Angelo u Amherstu u Virginiji). Održala je više javnih predavanja i radionica u suradnji s domaćim i stranim kulturnim, muzejskim i galerijskim ustanovama. Od 2011. godine zaposlena je na Odsjeku za vizualnu i medijsku umjetnost na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, gdje od 2017. radi u zvanju docentice.

u revijalnim izložbama Zlatne igle te na izlaganjima Sajma vjenčanja (Lisinski i West Gate). Predstavlja se umjetničkim imenom Maar's.

Irena Podvorac

Autoportreti su nastali kao dio ciklusa Irena u doba korone koji je započeo u vrijeme karantene i socijalne izolacije u ožujku 2020. i još traje. To je niz radova koji reflektira moju psihičku nutritivu izazvanu epidemijom koronavirusa. Pokušala sam pronaći način kako likovno izraziti snažnu i duboku emociju koja me prožima. Ciklus je vid moje psihoterapije. Nalazim se u vihoru turbulentnih emocija, nemoći, anksioznosti i depresije. Pokušavam emocije sortirati, izbaciti i zarobiti u radovima. Progovaram (možda sebično) o vlastitim mukama, strahu i onom što bi mi se moglo dogoditi. Moj strah nije od bolesti i smrti. Već od izolacije, nemogućnosti i zabrane rada. Imam osjećaj da su mi uskraćena osnovna ljudska prava (pravo na rad). Stoga je moja vizija katastrofična. Suočavam se s najcrnijim mogućim scenarijem, a to je da uslijed zabrane rada zbog epidemioloških mjera,

Anja Novak

Slika može biti mjesto za skrivanje, kao i prostor za otkrivanje intimnog, gdje se svatko suočava sa vlastitim ogoljenošću. Prostor unutar slike može se doživjeti i kao skučen, klaustrofobičan, emanirajući osjećaje kakve proživljavamo, osjećaj tjeskobe, zatočenosti unutar vlastitog bića. Ploha slike simbolizira zidove koje gradimo da bismo postavili granice između drugih i sebe, javnog i intimnog. Slike mogu biti medij putem kojeg promatramo sebe i druge, našu vanjštinu i unutrašnjost. Slika se gradi na vlastitoj kreaciji društvenog »lica« subjekta, fasadi koju subjekt predstavlja svijetu, slici oko koje »ja« strukturira svoj identitet, odnos između vanjske prisutnosti i unutarnje nedostupnosti kao ispucale fragmente memorije. Oko je u svijetu, svijet u oku. Samorefleksija znači dvostruku ljudsku sposobnost: sposobnost da se gleda i sposobnost da se pritom samoga sebe promatra i propituje, rada između mrlja, linija i oblika; uređuje ih, preslaguje, postavlja se kao autor i medij djela kroz koje se ukrštavaju pogledi. Djelo pripada svijetu stvari, reflektira u sebe stvarnost, kao konstitutivni element, a ipak nije tek odraz, nabacana gomila,

te ne mogućnosti zarađivanja, moja obitelj ostaje bez krova nad glavom. Autoportreti prikazuju moju percepciju realnosti, trenutnu emociju i stanje duha. Oni reflektiraju emocije izazvane karantenom, izolacijom, socijalnim distanciranjem, gubitkom prava na rad, gubitkom slobode kretanja. . .

Irena Podvorac diplomirala je kiparstvo 2000. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (profesori: M. Ujević, K. Bošnjak, S. Drinković M. Blažević, D. Mataušić). 1999. provela je studijski semestar na Indiana University of Pennsylvania USA (profesori: J. Nestor, L. LaRosh, D. Hedman). Od 1998. godine sudionica je brojnih skupnih i samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu, te autorica niza skulptura u javnim prostorima. Dobitnica je nekoliko nagrada za svoj rad. 2006. godine snimljena je TV izložba iz serije „Skica za portret“ za HRT. Članica je HDLU-a i HZSU-a.

Where are the grants for artist flomaster/tus/novinski kolaž/70 x 50 cm

– International Art Expo, Contemporary Venice – It's LIQUID International Art Show (Palazzo Flangini, Venecija, Italija), International Art Expo, Hybrid Identities (Mediterráneo Centro Artístico (MECA), Almerija, Španjolska) te International ArtExpo, HIDDEN ROOMS – IDENTITIES . CITIES . MEMORIES, Ca' Zanardi, u sklopu festivala „Venezia Misteriosa“ (Venecija, Italija), samostalna izložba u galeriji Gradske knjižnice K. Š. Gjalski (Zabok), Venientes III (Zagreb, Lisinski), godišnje izložbe Akademije likovnih umjetnosti Zagreb, projekt Martine Miholić (galerija Bačva, HDLU Zagreb), Neue Kroatische Kunst (Medika, Zagreb), Vo(g)li(o) una donna i Žene (Gradska galerija Zabok).

Autoportret

Mateja Harapin

„Ladica”

Mislimo kako ne ostavljamo tragove, a možemo se iznenaditi ako otvorimo staru ladicu s tragovima naše prošlosti. Stara ulaznica za koncert, škrobotina nastala tijekom nastave, fotografija prve simpatije, ili samo jedna mala grafična olovka koja je napravila prve prave crteže. A ponekad je najlakše sve svoje misli, želje i emocije pospremiti u najdublji kutak jedne druge „ladice”, kako bi bile sigurne od tuđih osuđivanja sve dok nismo spremni da ih izvadimo i pokažemo društvu. Ladice su naš dnevnik koji vodimo a da nismo ni svjesni.

Oslíkana unutrašnjost ladica prikazuje moj dnevnik. U njoj su bile sakrivene sve moje želje i nedoumice. Svaka odluka prvo je završila u „ladici”, a zatim postala vidljiva. Svaka „ladica” je sjećanje satkano od mnogo emocija i vrijednosti. Svaki oslikani prikaz ujedno je moj svojevrsni portret. Otvarajući ladice, dopuštam da tragovi vidljivi samo meni, postanu vidljivi svima.

Mateja Harapin (Babić), rođena je 11. travnja 1990. godine u Zagrebu. Pohađala je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u kojoj je 2009. maturirala na odjelu slikarstva. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu – odsjek Likovna kultura gdje 2012. godine završava preddiplomski studij i upisuje diplomski studij Likovne kulture, smjer slikarstvo u klasi profesora Ante Rašića. Diplomirala je u rujnu 2015. i stekla zvanje Magistra edukacije Likovne kulture. Od 2010. godine sudjeluje na skupnim i imala je četiri samostalne izložbe. Suraduje s modnom dizajnericom Loretom Gudelj Barać stvarajući ilustracije za pozadine vizuala modnog brenda Loré. Članica je HDLU Zagreb, ULS Zaprešić i Udruge Oton Iveković u Klanjcu.

Maja Vukina Bogović

Umjetnost je IN.

Crteži i slike na majicama koje izlažem moj su vid suptilnog banaliziranja umjetnosti kao nosivog predmeta. Vrijeme u kojem nastaju crteži i slike na majicama je vrijeme kada je ograničena sloboda i zabranjeno djelovanje uobičajeno za nas koji stvaramo. Unutarnja previranja dovode do nemira i traženja novog načina izričaja i stvaranja. Ne razlikuje se previše crtanje i slikanje na majicama od uobičajenog stvaranja na platnu ili papiru. Nova podloga daje mogućnost da se nosi umjetnost. Motivi i poruke na majicama tvore mješavinu prošlosti – heroine i borba za ženska prava te odraz mog trenutnog stanja – mene kao umjetnice, majke, žene,...

Sam čin postavljanja izložbe je dokumentiran kao tipična radnja većine žena – jedan odraz svakodnevice. Vješanjem majica na uže stvara se simboličan način postava izložbe kao prikaza kompleksnosti ženskih poslova, ali i rutine.

Cijeli postav predstavlja veličanje ženske sposobnosti balansiranja između obitelji, karijere, slobodnog vremena i očekivanja. Iz svega ne proizlazi da je pandemija zaustavila moje djelovanje, već me je izazvala i usmjerila u djelovanje na drugi način, ali ta promjena je samo mijena koja me obogaćuje i izaziva da izvučem svoj maksimum. Osjećam dužnost da ustrajem, ne dopuštam ništa više doli poticaja da nastavim punim jedrima ka cilju. Iako me ne zanima cilj već putovanje (proces).

Maja Vukina Bogović rođena je 1977. u Zagrebu. Diplomirala je na grafičkom odjelu (slikar-grafičar) u klasi profesora Frana Pare ciklusom slika-crteža „Obećana zemlja” 2000. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. 2010. godine diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu smjer bibliotekarstvo te time zaokružila svoje dvije ljubavi: likovnu umjetnost i knjigu. 2000. bila je dio tima u Tiskovnoj radnji Gutenberg muzeja, te je radila na temu „Gutenberg 2000” u Mainzu. Provela je studijski semestar na Indiana University of Pennsylvania (SAD) gdje stvara svoj diplomski rad „Obećana zemlja”. Sudionica je Vrbičke grafičke akademije i terenske nastave u Motovunu. Od 2013. do 2018. godine predsjednica je Kulturnog vijeća Krapinsko zagorske županije. 2017. godina bila je jedina hrvatska predstavница na RomArt bijenalu u Rimu. 2019. godine je imala samostalnu izložbu u srcu Beča. Od 1997. godine sudionica je brojnih skupnih (tridesetak) i samostalnih (petnaestak) izložbi, te dobitnica nagrade Zagrebačke banke za najboljeg diplomanta slikara-grafičara te nagrade 8. Zagorskog salona u Krapini 2018. godine.

Njeno slikarstvo je izraženog kolorizma na granici između figurativnog i apstraktnog. Motivi koji su najčešće prisutni na njenim radovima su kontinentalni pejzaži, morske dubine, bikovi i ljudsko tijelo te portreti. Za 2021. godinu je pripremila izložbu za Dan žena s kolegicama, a nakon toga se sprema za dvije izložbe u Francuskoj.

Womansday

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ZABOK

ZA BOK

GRADSKA GALERIJA ZABOK Zabok, Zivtov trg 10
RADNO VRIJEME pon/uto/čet 12-18 sri/pet 8-14 i uz najavu na broj 099 707 1949